Ч. 146. Пятниця 12 липня (29 червня) 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенєм оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Програма парляментарної праці на осінь. — Ческо-німецка угода. — Войсковий бунт в Туреччині. — Перед вибором президента Сполучених Держав.

Президент посольскої палати др. Сильвестер подав в „Deutschnat. Korr.“ ось такі інформациї про розклад будучих праць парляментарних:

Найважнійшою задачию делеґаций, котрих реченець скликаня визначено на 23 вересня, буде полагоджене ordinarium буджету на 1912 р.

Ще підчас делеґаций з кінцем вересня або з початком жовтня, розпічне засіданя парлямент. По парляментарнім полагодженю цілої низки предложень, які вже полагоджено в комісиях і які ще будуть полагоджені, збере ся посольска палата до буджету на 1913 р. На дневнім порядку палати стануть передусім ті точки, які мали бути полагоджені ще перед фериями а відтак підуть численні звіти комісий правничої, економічної, конституцийної і податкової, які будуть вже незабаром покінчені. В часі триваня повних засідань делеґаций в Будапешті після старого звичаю повні засіданя посольскої палати відпадуть, а за те будуть радити комісиї. Парлямент буде тревати без перерви аж до Різдва. Президент палати заключає на основі заяв представителів поодиноких партий, що сим разом буджет на 1913-ий рік буде полагоджений парляментарним способом і то ще перед 1 січня 1913 р.

В часі парляментарних нарад переведе ся також вибори до нових делеґаций, а їх скличе ся мабуть в грудни для ухваленя спільного буджету на 1913 р.

Деякі сойми будуть скликані ще у вересни та будуть полагоджувати біжучі справи в часі делеґацийних нарад. До таких соймів належати має і галицкий, що після теперішних диспозиций мав би зібрати ся 19 вересня по нарадах комісиї для виборчої реформи.

Наради обопільного комітету для упорядкованя язикового питаня в автономних урядах, що відбувають ся отсе в Празі, ідуть гладко вперед. На основі сего ходу угодових конференций заключують, що 23 б. м. буде скликаний ческий сойм.

Против угоди аранжують акцию тілько чеські радикали, закидуючи, що угода на пропонованих засадах противить ся державному праву ческому. Зате ческі реалісти заявляють ся за чесним миром з Німцями. Проф. Дртіна заявив на зборах в Празі, що ческо-німецкої угоди треба не лиш в інтересі народу і держави але також в інтересі правно-державних домагань Чехів, для яких угода з Німцями є головною умовою.

З усіх сторін спадають тепер на Туреччину удари. До тяжкої війни з Італією прибуває ще і внутрішний розлад. Дійшло до того, що Порта переговорює з повстанцями в Альбанії та із збунтованим войском. То наслідки нездарної господарки молодотурецкого сторонництва. В Туреччині є ріжні народности: Турки, Болгари, Серби, Греки, Румуни і т. д. Треба умілости політичної, щоби кермувати стільки народностями. Сеї умілости власне нема у молодотурецких політиків і їх господарка доводить до катастроф. Се бачать они і в теперішній поважній хвилї починають потрохи направляти лихо. Передовсім переперли в парляменті ухвалу, що офіцирам не вільно належати до політичних стоваришень і потім зараз усунули всіх офіцирів з партиї. Се скидає тепер формально одвічальність з молодотурків за войскові бунти, але їх не усуває. Бунт серед войска ще дальше ширить ся і змагає ся. Крім того богато вояків утікає з войска до сусідних держав. Міністер війни стоїть безрадний і хоче подати ся до димісиї; так само і начальний вожд турецких войск Магмуд Шефкет-паша має подати ся до димісиї. Сподіють ся, що по уступленю міністра війни і начального вожда офіцири подадуть ся і дійде до порозуміня.

По републиканьских передвиборчих зборах в Чікаґо, які назначили своїм кандидатом Тафта, — відбули ся передвиборчі збори демократичної партиї в Бальтіморе. Ті збори радили

2)

МЕВА.

(З анґлійского).

(Дальше).

Супроти того нового занятя в житю, Фільмер в дійстности не міг бути нещасливим. Виповняв свої урядові обовязки в міністерстві зі звичайною собі інтеліґенциєю, мимо сего, що не переставав тужити до хвилї, в котрій скінчивши свою працю, буде міг вернути до клітки своєї Ізольди.

Ніколи не пропадав за товариством. Тішив ся, що може провести вечери дома, читаючи для неї голосно Шалея. Бо она була, як давнійше, вразлива на все, що було найліпше в літературі; не рідко лучало ся, аби при справді величавих уступах не обявляла свого одушевленя легким краканєм. Коли хотів читати їй деколи свої власні твори, оказувала більшу критику; але яка гордість для него, як перенята уступом, отвирала широко крила і видавала крик безпереченого подиву!

Словом, характеристичною цїхою тих вечерів було щастє, спокійне але правдиве!

* * *

Одного пополудня в суботу вернув скорше як звичайно з міністерства і читав „Епіпсихідіона“ меві, котра слухала его упонна з примкненими очима, коли мало церемоніяльний гість перервав читанє. Вїзливим сим гостем був оден его бюровий товариш, Франк Шаліс, давний товариш, з котрим лучила его приязнь перед памятними фериями, проведеними в Веймут.

Фільмер бував часто на обідах у Шалісів, в їх домі на Краван Гіль Гарден і все було їм мило, як прийшов Франк поговорити вечером і викурити з ними кілька папіросів.

Але тепер радше уникав приятеля, бо здавало ся ему, що гамірна розмова буде разити ніжне ухо Ізольди.

— І щож мій старий — почав Шаліс — так собі сам оден? Мені здавало ся, що я чув, що ти кричиш на когось?

— Я читав голосно для... для власної приємности — обяснив Фільмер; чиж міг признати ся, що читав меві?

— Що ти, до чорта, зробив зі своєю „будою“? Можна би думати, що се якийсь будуар жіночий. Слухай, не хочу вишукувати твоєї тайни, але чи ти случайно не оженив ся?

— Ні — відказав Фільмер, сумно усьміхаючи ся. — Тепер вже ніколи не оженю ся.

І кинув оком в сторону меви.

— За скора постанова! — сказав Франк. — Прошу, ти купив собі клїтку... На канарки? Але слово чести, се мева! Зовсім проста мева!

— Перепрашаю тебе — сказав Фільмер сухо — се не є зовсім ніяка проста мева!

— Ба! очевидно, що не віриш, бо ти не дав би їй їсти з хіньскої порцеляни, а води в кришталевій чарці. Не мала би японьского бронзу до купелі і занавіс, аби спати могла вигідно! Великий Боже! Незадовго купиш їй туалетовий столик!

— А як би я навіть купив — сказав Фільмер розгнїваним голосом — не розумію, що тебе се може обходити!

— Мій старий приятелю, не потребуєш задля того гнівати ся. Чи можеш мені дати що закурити? Не маю з собою тютюну.

— Дуже мені прикро, але я перестав зовсім курити.

Була се щира правда, бо Ізольда сказала єму колись, що не зносить тютюневого диму.

— Ох! менше про се! — сказав Франк — маю мою файочку.

І вже хотів закурити файку; Фільмер сказав, що задля Ізольди мусить его просити, аби не робив сего. Тоді Франк почав оповідати єму якусь історию, що походила зі Шток Епанж. Інстинктовно догадав ся Фільмер, що се оповіданє може вразити Ізольду і сказав поспішно, що сего рода анекдота не відповідає в нічім комізмови.

— Мій старий — сказав Франк, котрого честне лице укривало жичливість для приятеля — ясно є, що потребуєш трохи розвеселити ся. Не здорово тобі закопувати ся дома. Чому не мав бись прийти на обід до нас? Доріель вернула з Дрезна.

Фільмер пригадав собі Доріель, досить

не менше довго як републиканьскі, але коли републиканьскі скінчили ся розбитєм, бо Рузвельт зі своїми сторонниками рішив ся виступити з партиї і основати окрему, поступову— то демократичні збори скінчили ся згідно: всї однодушно заявили ся за одним кандидатом д-ром Вудром Вільзоном.

Републиканьска партия (капіталісти, промисловці) вже 16 літ при власти і завдяки сему она сильнійша від демократичної (хлібороби). Але тепер, як голоси републиканців розібють ся на Тафта і Рузвельта, то дуже легко побіда може перехилити ся на сторону демократів. Се було би навіть користно для републики, бо 16 літне републиканьске правлїнє здеморалізувало публичне житє в Сполучених Державах. Нове правлїнє може ввести троха нового духа в тамошне публичне житє, повести его на здоровійші шляхи. Особливо по кандидаті Вільзоні можна сего сподївати ся

Др. Вільзон з 1910 р. є ґубернатором Ню-Джерзі і сповняє сей уряд знаменито. Що-йно з того часу увійшов він в політичне житє. Перше занимав ся лише науковою працею. В послїдних часах був президентом університету в Прінсетон, де 4 роки перед тим був професором політичних наук. Демократичний кандидат на президента републики є передовсїм дуже чесним чоловіком, що серед Янкесів є рідкостию; при тім основно образований і перворядний бесїдник. При виборах на ґубернатора в Ню-Джерзі поборов він і републиканців і своїх сторонників скорумпованих. Окликом его була політична чесність і сей оклик побідив. Коли би Вільзон став президентом републики, то безперечно поступав би після свого принципу і довів би до того, щоби адміністрация руководила ся чеснотою. Також і трости найшли би в нїм свого противника, яким задав би він удар при помочи строгої ревізиї тарифи, коли би увійшов до „Білого дому“.

Рускі оселї в Паранї.

В прудентопольскім „Місионарі в Бразилії“ находимо вісти про тамошні рускі оселї: В оселї Jesuino Marcondes кромі рускої школи є також основана перед двома роками „Читальня Просьвіти“ зі 40 членів. Розвій товариства не злий. Так школу як і кольонію звидїв п. Микола Заячківский зі Львова, підчас свого побуту в Прудентополїс і висловив ся про кольонію дуже прихильно.

На північний всхід від Прудентополя, в тім самім муніціпіюм, лежить инша нова кольонія Senador Correia, віддалена від міста 42 кільометрів. Є також продовженєм кольонії Пруденгопольскої, лінії Парани. Основана в р. 1908 а названа іменем Корреї, знатного політика параньского. Ся кольонія, положенєм, лісами, надівсе своєю землею податною під врожаї, заслугує на увагу. Довжина еї не виносить більше 12 ти кільометрів — широка 4—5 кільометрів. Руских родин є 85, Поляків 12 родин. Кольоніяльна земля поділена на 103 шакрів. Всї шакри нинї заняті нашими людьми. Є люди з повітів: равского, сокальского: Гільча, Лївча, Корчева; підгаєцкого з Вівся; бережанского — Саранчуки; цїшанівского — Лївча. Правда, в початком еміґрациї 28 родин вернуло назад до Галичини, прочі остались, бо земля тут показалась більше податною, як деинде, під управу жита, пшениці, кави. Кількадесять родин нинї вже плекають риж та каву. Кола в р. 1911 наплив еміґрациї шалено збільшив ся, утворено нову кольонію віддалену 3 милї від Senador Correia, а назва еї осталась та сама. В осередку кольонії є руска каплиця і школа побудована ґуберніею за стараннєм звичливого кождій рускій справі, п. шефа І. Леха.

Вже від лїнії Парани, що належить до Пруденгополя, а куда їде ся на нову кольонію — землї добрі. Лїнія ціла тягне ся майже 3 милї; сторони гористі — недопускаючі зимна, так деякі вже перед новою кольонією плекають каву. Від кінця Парани на віддаль 1 і пів кільометра зачинає ся нова кольонія Senapor Correia. Ліси дикі — темні бори — піньоріє мало, майже нічого, зате повсюда деревина сї повата. Околиця гориста утруднювала дати поселенцям дорогу; нинї дорога добра, а комунікация часта, бо в даль за старою кольонією Senador Correia, осїли ново прибувші еміґранти — Поляки з Росиї, числом двіста кількадесять родин. Нині ся оселя оживала ся а до роботи біля дороги, кромі своїх кольоністів, працює богато і з инших кольоній Пруденгополя, Іваї, Терезіва. Підсонє на сїй кольонії вже о много відмінне, бо кольонія розкинена по непрохідних горах. Кольонія нова, лісів не витято — так підсонє о много горячійше як в Пруденгополї. Сего року коли роблено нову дорогу коло нової кольонії Senador Correia в околици Herval, S. Francisko, S. Francisquinho, від шаленої спеки богато людий захоріло. Причиною слабостий була недостача здорової води.

Дорога, що веде на нову кольонію, справді штучна, везь ся понад пропастями; сотки еміґрантів денно робили коло неї. Нинї вже комунїкация можлива аж на саму кольонію Herval. Для вигоди заряду кольонії буде получене місто Prudentopolis з новою кольонією Senador Correia телефоном, т. є. на просторі 12 миль. Кольонія Senador Correia на разї не експортує нічого надзвичайного; герви нема в сих сторонах. З часом однак є надія, що при пиль-

---

гарну дївчинку, з буйним рудавим волосєм, з котрою колись грав в теніс, їздив на колесї, совгав ся і котра висьмівала его немилосердно, що він не вправний в тих спортах. Не чув ся однак в силї бачити ся з нею і відмовив, викручуючи ся запросинами на вечер.

Саме в сїй хвили війшла служниця і принесла острицї в мушлях, а мушлї були зі срібла.

— Містер Трутман дуже перепрашає пана — сказала молода дївчина — що не могла прислати скорше снїдання для меви.

— Снїданє для меви! — закликав Шаліс, як служниця вийшла. — Добре кормиш сего обридливого птаха! Як довго жию, ще не чув, щоби меві давали острицї в мушлях! І як она забирає ся до сего!

Справді здавало ся, що птах забавляє ся, розкидуючи їдженє на всї сторони. Бо і Ізольда часто згадувала Фільмерови, що на всї страви дивить ся байдужно, майже з обридженєм.

— Казали їй чекати на перекуску майже до пополудневого чаю. Нічо дивного отже, що стратила апетит. Зрештою все мало їла.

— Завернена голова! — закликав Франк.— Подай їй, на переконанє, кілька слимаків.

Не треба згадувати, що Фільмер з погордою відкинув таке внесенє.

— Кажу тобі, що знаю — налягав Франк. — Страви для меви! Ах, певно! Слимаки, глисти, хроби, от що они люблять!

— Думаю — сказав Фільмер з великою гідностию — що позволиш менї самому знати, що моя мева любить!

Шаліс став з місця.

— Ручу тобі — сказав — що говорю.

Вийшов, а Фільмер не знав як перепросити Ізольду, що мусїла так богато вислухати. Потім вернув до читаня „Епіпсихідіона“, котре знову перервав непоправний Франк. Хотів переконати Фільмера, як немудре було его поняте о живленю меви, побіг чимскорше до одного природника і дістав цілий вибір слимаків і хробаків, які приніс в пуделку, щоби перепровадити доказ.

Що гірше, мимо протестів зі сторони Фільмера, упер ся всипати хробаки до клїтки Ізольди.

Місто загнївати ся, як думав Фільмер, птах притягнув зручно одного хробака, найпоганїйшого зі всіх і проковтнув его зі спокійним задоволенєм.

— Славно! Славно мала! — закликав Франк. — А тепер що скажеш менї про слимака?

По хвили ваганя Ізольда з'їла слимака а навіть кілька слимаків!

— Чи я не казав тобі? — триюмфував Франк. — Може тепер хочеш менї вірити?

— Вірю тобі — сказав Фільмер пригноблений, відпроваджуючи его до самих дверий.

І дещо засоромлений знижив голос:

— Єсли не возьмеш менї за зле—додав— я надумав ся і прийду нинї вечером до вас на обід.

— Славити Бога! — сказав Франк. — Будемо тїшити ся, побачивши тебе, а особливо Доріель. Не скажу їй нїчого про меву, бо буде тобі докоряти.

І Фільмер був ему вдячний.

Успокоївши ся, переконував сам себе, що не справедливо було би з его сторони ганити Ізольду за еї вибір, вроджені птахови, в котрім сиділа еї душа. І від тепер старав ся подавати їй такі страви, на які мала охоту.

Але перестав читати їй Шеля.

Фільмер перебув вечер у приятеля далеко приємнїйше ніж сам сподївав ся. Місто молодого, збиточного дївчатка, знайшов в Доріель молоду панну, дуже хорошу. Отверта і щира прихильність, з якою до него відносила ся, вплизала додатно на его розбурхані нерви.

Вернув досить пізно домів. Ізольда спала спокійно на щебли, сховавши голову під крило, вид сей скрушив серце молодця. Чя спала би так спокійно, як би знала звідки він прийшов і як зовсїм забув про неї.

Постановив не видїти ся більше з Доріель і якийсь час був вірний своїй постанові.

На нещастє Ізольда не могла, чи не хотїла бути для него інтелїґентною товаришкою. Здавало ся, що любить еї на свій спосіб; але тратила з часом свою веселість і бували хвилї, в котрих бояв ся чи він не нудить еї. Є се фактом, що нїчо не зражує більше в любови як підозрінє що занудює ся людину, котру любить ся. Фільмер переконав ся що знуджене було обопільне.

Якжеж дивував ся, що від тої пори шукав потїхи і розривки, вдивлюючи ся в гарне личко Доріель і слухаючи еї веселого щебету. Не згадав про се меві; не була би его розуміла. Але будучи з Доріель старав ся дати їй до пізнаня, що якісь терпіня відокремили его від инших людий і що серце его завмерло на всяку земску любов.

Він сам в то вірив глубоко. Думав, що она також его розуміла, коли нараз одного вечера побачив небезпеку, до якої на сліпо ішли обє. Був на обіді у Шалїсів. Уміщено его, як звичайно коло Доріель. З другого боку мала сусїда, молодця Монвре. Гарний хлопець, середної інтелїґенциї, але збудований, як силач, піддавав ся чарам міс Доріель. І можна було надіяти ся, що і она буде мати якийсь взгляд для него, хочби тілько що вимагає чемність.

Фільмер старав ся не перешкаджати сему. Говорив з другою своєю сусідкою, а на питаня Доріель відповідав коротко. Але она не дала за виграну і хотячи позискати его розложила всї свої чарівні способи, справді дуже великі, занедбуючи бідного Монбре.

Фільмер перестрашив ся, як відчув, що серце его є дуже живе. Дальше підчас обіду і пізнїйше, коли вернули до сальону піддав ся без найменьших застережень красї Доріель.

Але вертаючи домів наступила реакция. Побачив себе дуже близьким до залюбленя ся в Доріель. Як дальше буде заохочувати его в сей спосіб, нїчо не вздержить его, щоби просив о еї руку. А він віддав ся — віддав ся торжественно на цїле житє Ізольдї.

Ізольда не спала нинї вечером. Видно хотїла чекати на него. Тяжко було ему знести на собі еї погляд повний докорів.

— Знаю добре — щоби ти сказала, як би могла — прошептав засоромлений. — Я заслугую на се. Нечесно занедбую тебе в остатних часї, Ізольдо. Від нинї прирікаю всї вечери бути з тобою.

(Дальше буде).

ности і стараню населеню може плекатись каву і риж, як вже там деякі роблять се з успіхом. В останних часах за старанем п. Леха спроваджено добрий рід кави і роздано ві між еміґрантів до плеканя, так як минувшими роками, пшеницю.

В будучности кольонія Senador Correia може сттись кольонією експортуючою велику скількість рижу і кави. Головним шефом кольонії Senador Correia так старої, як і сеї, що від року отворила ся під тою самою назвою, є п. І. Лех; єго заступником, що стало там мешкає і веде надзір над роботами при дорогах і будові є п. Йосиф Юрґілевич. Будовою мостів займаесь наш сьвідомий Русин п. Йосиф Савич. Саме тепер покінчив хороший міст на ріці Barra Grande. Тепер при помірі шакрів в околици S. Francisquinho показалось, що терен там рівний над здивоване. Горяч, правда, більша, але земля під управу знаменита. І нові еміґранти, Поляки з Росиї, як в перших хвилях громадно вертали назад, так тепер бачучи, що мож з часом чогось доробитись і виплекати, перестали еміґрувати назад до Европи.

На цілій кольонії старій Senador Correia зьвірина нищить кукурузу та засіви. Одному з наших кольоністів минувших літ тигр виполошив всї безроги. Се околиці, що межують з глубокими лісами великих Іваїв, так не диво, що найдикша зьвірина від часу до часу заблукає ся і страшить людий. Особлившої зьвірини нема тут. Дикі безроги нищать цілі шмати кукурузи тай ратунку нема на се, бо годі стояти вічно на сторожі, коли саме тоді нічо не підийде. Одно нещасливе положенє кольонії, що народови далеко у Божий дім. Найблизший сьвященик в Прудентополи, а віддалене 8 і 10 миль неодному стоїть на перешкоді, рідко — рідко навідуєсь у Божий дім. Правда, від часу до часу доїзджаєсь там з Прудентополя, але на случай небезпечної недуги — заки сьвященика повідомить ся а заки приїде, уплине 2 дні — а так вмирати можна і без сьв. Тайн. На случай дощу там дорога шалено утрудне на через гори.

Новинки.

Львів, 11 липня 1912.

— Здоровлє Є. В. Цїсаря. З Ішлю доносять, що Цїсар вже третий раз виїздив на лови. Ся участь Монарха в ловах стверджує найлїпше, що Цїсар тїшить ся добрим здоровлем. Ві второк о год. 5 30 по полудни удав ся Цїсар на лови до Міттервайсбах і заняв становище, але з причини надходячої бурі не давши нї одного стрілу, вернув на 8 год. серед зливи до Ішлю.

— Іменованя. П. Мінїстер торговлї іменував почтового управителя Мих Гавлиньского в Бродах старшим почтовим контрольором у Львові, а почтового контрольора Стан. Антоша у Львові старшим почтовим контрольором в Коломиї.

— Право прилюдности. П. Мінїстер віроісповідань і просьвіти надав І і ІІ клясї приватної ґімназиї з рускою і польскою викладовою мовою в Турці над Стриєм, право прилюдности на шкільний рік 1911/12.

— Надане презенти. Ц. к Намістництво запрезентувало о. Івана Березовского, адмінїстратора гр. к. парохії в Білоберезцї, на опорожневу парохію в Білоберезцї.

— Утеча умово недужої. З львівского головного двірця зелїзничого утікла онsocи умово недужа 33-лїтна Райсля Ґартенберґова, жінка купця з Дрогобича, котру муж відобравши ві з заведеня для божевільних в Кульпаркові, хотів відвезти до дому.

— Нещастна пригода з оружием. До львівского шпиталя приведено ві второк з Самбора ученика гамошної семинариї учительскої, Евг. Білиньского, котрий забавляючи ся стрілянем зранив ся поважно в очи.

— Відгомін замаху на італїяньского короля. З Риму доносять, що арештованого, під замітом спільництва в замаху на королївску родину в Римі, румуньского професора Тацита, випущено на свободу, бо признано єго за невинного.

— Комітет ґімназияльний укр. ґімназиї в Яворові подає на численні запити до відомости, що коли тілько зголосить ся 30 учеників то приступить ся сейчас до отвореня 6 кл. ґімназияльної в Яворові Час зголошеня до 1 серпня с. р.

— З'їзд Січий і Соколів мостиского повіту і посьвячене прапора Сокола відбуде ся в Черневі дня 4 серпня 1912 р. Взиває ся всї Січи і Соколи мостиского і судововишеньского судового повіту та запрошуе ся Січи і Соколи перемиского і яворівского повіту до найчисленнїйшої участи в тім сьвятї. — Старшина.

Телеграми.

Відень 11 липня. Палата панів полагодила вчера ряд законів, ухвалених палатою послів, по нім промавляв мінїстер судівництва др. Гохенбурґер, котрий вказав на великі хиби теперішної карної процедури. Шість проектів, які відносять ся до реформи закона карного відослано до окремих комісий. Палата панів приймила відтак внесене комісиї дорожняної і на тім засїдане замкнено.

Петербург 11 липня. „Біржевия Вєдомості“ перечать поголоскам немов би послїдна знижка паперів на берлиньскій і петербурскій біржи мала яку небудь звязь зі стрічою обох монархів в Балтийскім Порті. То знижене наслїдком ослаблення берлиньского ринку грошевого.

Пекін 11 липня. В проклямациї до провінциональних властий мінїстер скарбу заявляє, що не може приймити позички під жертвованими державами услівиями і тому не може провінциям прислати гроший.

Париж 11 липня. Палата послів приймила проект закона податкового.

Курс львівский.

Дня 10 липня 1912	Платять K c	Жадають K c
I Акциї за штуку		
Банку гіпот. гал. по 200 зр.	677·—	685·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	402·—	414 —
Зелїв. Львів-Чернів.-Яси	539·—	547·—
Акцяї фабр. Липиньского в Сяноку	475·—	485·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5 прц. преміов.	110·—	—.—
Банку гіпотечного 4½ прц.	97 40	98·10
4½% листи заст. Банку краєв.	98·—	98 70
4% листи застав. Банку краєв.	89 60	90·30
Листи застав. Тов. кред. 4 прц.	95·—	—·—
„ „ 4% льос в 41½ лїт.	94 50	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	87·90	88·60
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні галицкі	97·50	98·20
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ 4½%.	97·70	98·40
Зелїв. льокаль. „ 4% по 200 К.	87·—	87·70
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 К.	88·30	89·—
„ м. Львова 4% по 200 К.	87·50	87·20
IV. Льоси. (Курс віденский)		
Австрийскі черв. хреста	54·75	60·75
Угорскі черв. хреста	32·75	38·75
Італїяньск. черв. хр. 25 фр.	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 К.	82·—	88·—
Базиліка 10 К	27·75	31·75
Йошіф 4 К	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр.	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·39	11·42
Рубель папероний	2·54	2·55
100 марок нїмецких	118·05	118·25
Доляр американьский	4·80	5·—

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1912 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні означені **грубим** друком. Години нічні від 6·00 вечером до 5·59 рано означені підчеркненєм чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·35, **2·05** §), **2·45**, 3·45 *) 5·46 †), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня. †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·10, 10·35, §**2·16**, **2·27**, 2·50†), 8·40, 11·13.
†) до Красного. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, 9·37, **2·25**, 3·05*), 6·28 †), 7·58*), 11·00.
*) до Станиславова. †) до Коломиї. *) до Ходорова кождого попередного дня перед недїлею і сьвятом.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02 §), 1·45, 6·50, 11·25.
§) Від 16/6 до 8/9 включно лише в недїлю і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·58, 9·05, 3·50, 10·56.

До Сокаля: 7·35, 2·21, 8·00, 11·35 *)
*) до Рави рускої (лише в недїлї).

До Яворова: 8·40, 5·45.

До Підгаєць: 5·55, 4·53.

До Стоянова: 7·55, 5·20.

з двірця „Львів-Підзамче“:

До Підволочиск: 6·25, 10·55, **2·29** *), **2·42**, 3·07 †), 9·01, 11·30.
†) до Красного. *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

До Підгаєць: 6·09, 1·21 *), 5·15, 10·40 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і недїлю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

з двірця „Львів-Личаків“:

До Підгаєць: 6·28, 1·40 *), 5·36, 10·59 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і недїлю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова **2·22**, 5·45, 7·25, **8·50**, 10·05, 1·10*), **1·30**, **2·00**§), 5·40, 7·25†), **8·25**, 9·50
*) з Тарнова, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня, †) з Мшани 15/6 до 30/9 включно щодня.

З Підволочиск: 7·20, 11·30, **1·50**§), **2·15**, 5·30, 10·30, 10·48†)
†) з Красного, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Черновець: **12·05**, 5·15§), 5·45†), 7·40, 10·25*), **1·55**, 5·52, **6·26**, 9·34
*) зі Станиславова, †) з Коломиї, §) з Ходорова кождого слїдуючого дня по недїли і сьвятї.

Зі Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19§, 11·00
§) від 16/6 до 8/9 включно лише в недїлї і рим.-кат. сьвята.

З Самбора: 7·50, 9·55, 2·10, 8·30

Зі Сокаля: 7·10, 1·25, 7·57

З Яворова: 8·12, 4·20

З Підгаєць: 11·10, 10·20

Зі Стоянова: 10·01, 6·30

на дворець „Львів-Підзамче“:

З Підволочиск: 7·01, 11·11, **1·36***), **2·00**, 5·10, 10·12, 10·31†)
†) з Красного, *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Підгаєць: 7·26*), 10·49, 6·29*), 10·01, 12·00§)
*) з Винник, §) з Винник лише в суботу і недїлю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11

на дворець „Львів-Личаків“:

З Підгаєць: 7·08*), 10·31, 6·11*), 9·41, 11·43§)
*) з Винник, §) з Винник в суботу і нед.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада.